

ШЛЯХИ ЗБІЛЬШЕННЯ ВИРОБНИЦТВА СВИНИНИ НА ПЕРСПЕКТИВУ

Вербельчук Т. В., науковий керівник, к. с.-г. н., доцент
Когут С. Ф., бакалаврантка

Свинарство – прибуткова галузь господарства. Підвищення ефективності цієї галузі необхідне для корінного покращення забезпечення населення області високоякісними продуктами харчування. При повноцінній годівлі і оптимальних умовах утримання заводських свиней, яких розводять у нашій області, від свиноматки в рік можна одержати понад 20 поросят. Свині на відгодівлі за 180–200 днів досягають живої маси 120–130 кг забійним виходом 78 %. Від свиноматки в рік можна отримати понад 20 центнерів свинини[5].

Безперебійне забезпечення населення повноцінними продуктами харчування, зокрема свининою, яка у м'ясному раціоні людини повинна становити до 40%, неможливе без чітко налагодженої системи виробництва. Кожен регіон, область чи місто має свою кількість населення і відповідно повинні мати структуровану виробничу систему, яка б давала можливість забезпечити населення повноцінними продуктами харчування [4].

Збільшення поголів'я свиней, в розрізі сільськогосподарських підприємств, вирішують двома шляхами: збільшення обсягів виробництва на існуючих підприємствах (перехід на нові технології, розширення виробничих площ тощо) та створення високотехнологічних нових. В обох випадках виникає необхідність у будівництві нових приміщень або реконструкції чи використанні з переплануванням існуючих (свинарники, корівники тощо). Другий шлях є економічно більш доцільним, оскільки капітальні вкладення в будівництво значно більші ніж в реконструкцію[2].

З аналізу існуючих технологій виробництва свинарської продукції нами пропонується інтенсивна технологія виробництва свинини, яка зараз набула поширення в світі та Україні і яку в Україні наполегливо та інтенсивно впроваджують фірми «Polnet», «BigDatchman», «Shauer» та ін. Технологічний процес виробництва свинини за даною

технологією передбачає цілорічну трифазну систему виробництва свинини з потоково-ритмічною організацією роботи при фіксованому виробничому ритмі, яка базується на утриманні окремих технологічних груп тварин у спеціалізованих секціях з дотриманням принципу «пусто-зайнято» при диференційованій їх годівлі. Потоковість системи виробництва свинини забезпечується безперервним поточним формуванням однорідних за числом і строками запліднення груп свиноматок, ритмічним одержанням партій тварин одного віку. Це обумовлює безперервність (щоденно) або сувору ритмічність (через певну кількість днів) отримання рівновеликих груп тварин. З досвіду роботи сучасних свинарських підприємств найбільш поширеним є семиденний (тижневий) ритм виробництва, який найкраще відповідає фізіології свиноматки та дає змогу прив'язати всі операції (осіменіння, підтвердження поросності, опорос, відлучення поросят, отримання партій продукції тощо) до конкретних днів робочого тижня, що позитивно впливає на якість роботи і продуктивність праці персоналу [1, 2, 3].

Технологія виробництва продукції свинарства на перспективувовинна передбачати:

1. Інтенсивне вирощування молодняку від народження до 180-денного віку і реалізації його живою вагою 110–120 кг.
2. Забій вирощеного молодняку на власній переробній базі і реалізація м'яса у вигляді туш і напівтуш.
3. Реалізація живою вагою або забій дорослого вибракуюваного поголів'я кнурів і свиноматок.
4. Глибока переробка м'яса-свинини на власному підприємстві.
5. Реалізація товарного молодняку живою масою 20–25 кг

Для успішного ведення бізнесу за вказаними напрямками ми склали план досягнення нашої ідеї:

1. Перша позиція по виконанню поставленого завдання, це наявність самих тварин. Більш того, вони повинні бути ідентифіковані, тобто мати встановлене походження і відноситься до порід інтенсивного типу;

2. На другій позиції знаходяться корми та їх поїдаємість, поживність, засвоюваність, і що особливим тут виступає не тільки його достатність, але і безпека корму. Неякісний корм може привести до важких захворювань і загибелі тварин, а слаботоксичний корм приводить до втрати приросту і ефективності вирощування. Від поживності корму, його поїдаємісті та засвоєння залежатиме успіх бізнесу – терміни відгодівлі, якість м'яса і ін.

3. Ціна корму є основною складовою собівартості готової продукції. Відомо, що собівартість продукції на 70–80 % залежить від вартості кормів. Тому дуже важливо для стабілізації виробництва мати якомога дешевші корми і по можливості щоб цей чинник був постійним. В зв'язку з цим актуальним стає виробництво власних кормів. Враховуючи особливості годівлі свиней, де концентровані корми займають майже 100 %, то в структурі посівних площ необхідно передбачати посів в основному зернових культур і для виробництва сінного борошна люцерну або конюшину.

4. Для стартової позиції (годовля свиней) необхідно закупити корми зернової групи. При цінах, які склалися на сьогодні – грудень 2016 року, середня ціна на зерно в межах 4500 грн за 1 тону. Але у разі встановлення світових цін, фуражне зерно може мати ціну не нижче 5000-5500 грн. за тону плюс премікси (ціна на які в основному стабільна) в середньому 2500 грн/т. В загальному ціна куплених компонентів буде близько 7000 грн. Цей приклад показує, що власне виробництво зерна дає стабілізацію ціни на вироблену свинину. Також він підтверджує необхідність повної закупівлі зерна цього сезону 2016 року на весь період годівлі 2016–2017 років.

5. Із зернової групи і преміксних компонентів будуть виготовлені комбікорми, на Черняхівському комбікормовому заводі. Розробка програми виробництва комбікорму приведено в окремому розділі. Власне виробництво зерна і комбікорму визначить ефект стабілізації ціни на сировині, що у свою чергу виступатиме стабілізуючим чинником

річного виробництва свинини. Собівартість виробництва свинини, при цьому мінятиметься тільки при зміні вартості на корми. Корми у виробництві свинини займають більше 70 % від всіх витрат. Якщо всі витрати на технологічні процеси будуть повторюватися, тобто будуть константою, то змінною буде тільки вартість кормів. А при власному виробництві і переробці вартість комбікорму буде теж постійна. Це повністю знімає ризик неконтрольованого і некоректного зростання вартості на комбікорми.

6. У центрі плану є технологія утримання, яка об'єднує всі процеси, пов'язані з розведенням, годівлею та утриманням свиней. Тут дуже важливо звернути увагу на те, що в сучасних технологічних схемах альтернативи сухому типу годівлі немає. Тільки сухий тип годівлі найбільш технологічний, найменше трудомісткий і його якнайкраще збалансувати по всіх поживних речовинах. Але, при цьому, виникає дуже важливе питання цілодобової наявності прохолодної, чистої води і корму.

7. Оптимізація технологічних процесів також є дуже важливим чинником на шляху успішного виробництва. Тому в обороті стада поголів'я свиней розроблена щомісячна і річна циклічність виходу продукції. Для її реалізації необхідно купити племінних свиноматок і кнурців. Ми плануємо використовувати свиней породи Ландрас та Велика біла.

Програмою передбачаються заходи, спрямовані на відновлення чисельності поголів'я тварин та збільшення обсягів виробництва свинини в найкоротший термін шляхом реалізації молодняку з відгодівлі.

Виконання плану розвитку свинини дасть змогу:

- стимулювати пріоритетний розвиток свинарства;
- застосовувати інтенсивні технології вирощування, за рахунок чого, наростити поголів'я свиней в 2018 році до 1000 голів;
- відродити комбікормову галузь, налагодити вітчизняне виробництво повноцінних комбікормів та білково-вітамінних домішок;
- створити додаткові робочі місця, забезпечити зайнятість сільського населення без додаткових витрат на створення чи реконструкцію великих промислових тваринницьких комплексів.

Для старту проекту необхідний капітал, який буде в основному власний, але на першому етапі впровадження нашої ідеї, коли ми іще не будемо мати доходу, ми укладемо угоду з постачальниками про можливість придбання необхідних матеріалів в обмін на вироблену продукцію, яку повернемо після отримання доходів.

Література

1. Довідник з виробництва свинини / [В. І. Герасимов, В. Ф. Коваленко, В. М. Ногаєвич, Г. С. Походня та ін.]; За ред. В. П. Рибалка, В. І. Герасимова, М. В. Чорного. – Харків: Еспада, 2001. – 336с.
2. Іванов В.О. Сучасна технологія виробництва свинини в Україні та перспективи її удосконалення / В.О. Іванов, В.М. Волощук //Таврійський науковий вісник. – Херсон, 2006. – Вип. 43. – С. 75–79.
3. Ресурсозберігаючі технології виробництва свинини: теорія і практика: навч. посіб. / [О.М. Царенко, О.В., Крятов, Р.Є. Крятова, Л.В. Бондарчук]; під заг. ред. О.М. Царенко. – Суми : Університетська книга, 2004. – 269 с.
4. Комплексна механізація технологічних процесів на свинотоварній фермі із закінченим циклом виробництва / [Інтернет-ресурс]. – Режим доступу: http://knowledge.allbest.ru/agriculture/2c0a65625a3ad78b5d53a89421206c37_0.htm
5. Особливості проектування свиноферм в сучасних умовах / Дудін В.Ю., Романюха І.О., Кіряцев Л.О. та ін.] / [Інтернет-ресурс]. – Режим доступу: http://www.khntusg.com.ua/files/sbornik/vestnik_132/63.pdf.